

Επίσημη Εφημερίδα

C 68

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

19 Μαρτίου 2005

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	<i>Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση</i>	
2005/C 68/01	Κανόνες διαδικασίας του εσωτερικού κανονισμού της Eurojust για την επεξεργασία και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (Κείμενο που υιοθετήθηκε ομοφώνως από το σώμα της Eurojust κατά τη συνεδρίαση της 21ης Οκτωβρίου 2004 και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 24 Φεβρουαρίου 2005)	1
<hr/>		
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
2005/C 68/02	Ισοτιμίες του ευρώ	11
2005/C 68/03	Κρατική ενίσχυση — Δημοκρατία της Ουγγαρίας — Κρατική ενίσχυση αριθ. C 35/2004 (πρώην HU 11/2003) (Διαδικασία μεταβατικών μέτρων) — Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt. — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ (!)	12
2005/C 68/04	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση (!)	27
2005/C 68/05	Έκδοση άδειας χρήσης ραδιοφωνικής ευρυζωνικής συχνότητας μετάδοσης από ένα σημείο σε πολλά σημεία — Διαδικασία για την έκδοση άδειας χρήσης συχνότητας για ευρυζωνικά δίκτυα ραδιοφώνου μετάδοσης από ένα σημείο σε πολλά σημεία	28
2005/C 68/06	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση αριθ. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) (!)	29

EL

(Πράξεις εκκρινόμενες δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ EUROJUST ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

(Κείμενο που υιοθετήθηκε ομοφώνως από το σώμα της Eurojust κατά τη συνεδρίαση της 21ης Οκτωβρίου 2004 και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 24 Φεβρουαρίου 2005)

(2005/C 68/01)

ΤΙΤΛΟΣ I

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς των παρόντων κανόνων και τυχόν άλλου οικείου εκτελεστικού κειμένου, νοούνται ως:

- α) «Απόφαση Eurojust» η απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2003,
- β) «Συλλογικό Όργανο» το Συλλογικό Όργανο της Eurojust, όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 της απόφασης Eurojust,
- γ) «Εθνικό Μέλος» το εθνικό μέλος το οποίο αποσπάται στην Eurojust από κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης Eurojust,
- δ) «Βοηθός» πρόσωπο το οποίο επικουρεί τα εθνικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust,
- ε) «προσωπικό της Eurojust» ο Διοικητικός Διευθυντής, ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 29 της απόφασης Eurojust, καθώς και το προσωπικό το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 30 της απόφασης Eurojust,
- στ) «Επόπτης προστασίας δεδομένων» το πρόσωπο το οποίο διορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 της απόφασης Eurojust,
- ζ) «Κοινό Εποπτικό Όργανο» το ανεξάρτητο όργανο το οποίο δημιουργείται σύμφωνα με το άρθρο 23 της απόφασης Eurojust,
- η) «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» πληροφορίες που αφορούν φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί («υποκείμενο των δεδομένων»). Ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί νοείται πρόσωπο το οποίο μπορεί να αναγνωριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από σωματική άποψη, από άποψη φυσιολογίας ή από διανοητική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική άποψη,
- θ) «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» («επεξεργασία»), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζεται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή,

η καταχώρηση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή αλλοίωση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η γνωστοποίηση με διαβίβαση, η διάδοση και κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η εναρμόνιση ή ο συνδυασμός, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή,

- ι) «αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» («αρχείο»), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τα οποία είναι προσιτά υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, χωρίς να έχει σημασία αν το σύνολο αυτό είναι συγκεντρωμένο, αποκεντρωμένο ή καταναμημένο σε λειτουργική ή γεωγραφική βάση,
- ια) «υπεύθυνος επεξεργασίας» το πρόσωπο το οποίο, αυτοτελώς ή από κοινού με άλλους, καθορίζει τους σκοπούς και τις μεθόδους της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εφόσον οι σκοποί και οι μέθοδοι της επεξεργασίας καθορίζονται βάσει εθνικών ή ευρωπαϊκών νομοθετικών ή κανονιστικών ρυθμίσεων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή οι ειδικές προϋποθέσεις διορισμού του μπορούν να ορίζονται βάσει εθνικού ή ευρωπαϊκού δικαίου,
- ιβ) «αναλυτής», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, ο οργανισμός ή οποιοσδήποτε άλλος φορέας που επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας,
- ιγ) «τρίτοι», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, ο οργανισμός ή οποιοσδήποτε άλλος φορέας, πλην του υποκειμένου των δεδομένων, του υπεύθυνου επεξεργασίας, του αναλυτή, και των προσώπων τα οποία, υπό την άμεση εποπτεία του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του αναλυτή, νομιμοποιούνται να επεξεργάζονται τα δεδομένα,
- ιδ) «αποδέκτης», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, ο οργανισμός ή οποιοσδήποτε άλλος φορέας στον οποίο γνωστοποιούνται τα δεδομένα, είτε πρόκειται για κάποιον τρίτο, είτε όχι.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Οι παρόντες κανόνες εφαρμόζονται στην, εν όλω ή εν μέρει, αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Eurojust, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο σύμφωνα με την απόφαση Eurojust.

2. Οι παρόντες κανόνες εφαρμόζονται για όλες τις πληροφορίες που συλλέγονται και υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία από την Eurojust, δηλαδή για πληροφορίες που η ίδια έχει συγκεντρώσει ή παραλάβει και έχει στην κατοχή της, σχετικά με θέματα που αφορούν τις πολιτικές, δραστηριότητες και αποφάσεις που εμπίπτουν στους τομείς της αρμοδιότητας της Eurojust.

3. Οι παρόντες κανόνες δεν εφαρμόζονται για πληροφορίες οι οποίες έχουν διαβιβαστεί σε Εθνικό Μέλος της Eurojust αποκλειστικά στο πλαίσιο των δικαστικών του αρμοδιοτήτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust.

Άρθρο 3

Δομή

1. Όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα εμπίπτουν σε δύο κατηγορίες, αναλόγως αν αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση ή όχι. Τα προσωπικά δεδομένα θεωρούνται ότι αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση εάν συνδέονται με τα επιχειρησιακά καθήκοντα της Eurojust, όπως ορίζονται στα άρθρα 5, 6 και 7 της απόφασης Eurojust.

2. Τα δεδομένα τα οποία αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με τους Τίτλους III και IV, ενώ τα υπόλοιπα δεδομένα σύμφωνα με τους Τίτλους III και V.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΡΧΕΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΣΤΗΝ EUROJUST

Άρθρο 4

Δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και προστασίας των δεδομένων

Η Eurojust, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της, σέβεται πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των ατόμων, ιδίως δε το δικαίωμά τους να γίνεται σεβαστή η ιδιωτική τους ζωή στο πλαίσιο της επεξεργασίας των προσωπικών τους δεδομένων, ανεξαρτήτως υπηκοότητας ή τόπου διαμονής.

Άρθρο 5

Αρχές της θεμιτής και νόμιμης επεξεργασίας, της αναλογικότητας και αναγκαιότητας της επεξεργασίας

1. Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο.

2. Η Eurojust επεξεργάζεται μόνο δεδομένα τα οποία είναι απαραίτητα, πρόσφορα, συναφή προς το θέμα και όχι υπέρμετρα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία.

3. Η Eurojust καθορίζει τις διαδικασίες και τα συστήματα επεξεργασίας της σύμφωνα με το στόχο της συλλογής ή της περαιτέρω επεξεργασίας μόνο των προσωπικών δεδομένων τα οποία είναι απαραίτητα σύμφωνα με την παράγραφο 2. Ειδικότερα, προβλέπεται

χρήση των δυνατοτήτων καταχώρησης των δεδομένων υπό διαφορετικό όνομα ή ανωνύμως, στο βαθμό του εφικτού, λαμβάνοντας υπόψη το σκοπό της επεξεργασίας και εφόσον δεν απαιτείται υπέρμετρη προσπάθεια.

Άρθρο 6

Ποιότητα των δεδομένων

1. Η Eurojust εξασφαλίζει ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι ακριβή και ότι ενημερώνονται, εφόσον χρειάζεται. Πρέπει να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα ώστε δεδομένα ανακριβή ή ελλιπή, σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία, να διαγράφονται ή να διορθώνονται.

2. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διατηρούνται υπό μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που είναι αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Ασφάλεια των δεδομένων

1. Σύμφωνα με το άρθρο 22 της απόφασης Eurojust και τους παρόντες κανόνες διαδικασίας, η Eurojust θεσπίζει τα απαραίτητα τεχνικά μέτρα και τις οργανωτικές διατάξεις που απαιτούνται για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τυχαία ή αθέμιτη καταστροφή, τυχαία απώλεια, μη επιτρεπόμενη κοινολόγηση, αλλοίωση και πρόσβαση ή από κάθε άλλη μη επιτρεπόμενη επεξεργασία. Ειδικότερα απαιτείται η λήψη μέτρων προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα έχουν μόνο τα προς τούτο εξουσιοδοτημένα πρόσωπα.

2. Όλα τα λαμβανόμενα μέτρα θα είναι ανάλογα προς τους κινδύνους της επεξεργασίας και προς τη φύση των υπό επεξεργασία δεδομένων.

3. Η Eurojust θα αναπτύξει ολοκληρωμένη πολιτική ασφάλειας σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust και τους παρόντες κανόνες. Η πολιτική αυτή θα λαμβάνει υπόψη τον ευαίσθητο χαρακτήρα του έργου της μονάδας δικαστικής συνεργασίας και θα περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με τη διαβάθμιση των εγγράφων, τον έλεγχο του προσωπικού που εργάζεται για την Eurojust και τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση παραβίασης των κανόνων ασφάλειας. Θα ζητείται η γνώμη του Κοινού Εποπτικού Οργάνου όσον αφορά την πολιτική ασφάλειας της Eurojust.

4. Όλα τα στελέχη της Eurojust ενημερώνονται δεόντως σχετικά με την πολιτική ασφάλειας της Eurojust και υποχρεούνται να χρησιμοποιούν τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που έχουν στη διάθεσή τους σύμφωνα με τις ισχύουσες απαιτήσεις για την προστασία και ασφάλεια των δεδομένων.

Άρθρο 8

Δικαίωμα ενημέρωσης των υποκειμένων των δεδομένων

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του Τίτλου IV σχετικά με τα δεδομένα που αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση και του Τίτλου V σχετικά με τα δεδομένα τα οποία δεν αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση, τα υποκείμενα των δεδομένων πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με το σκοπό της επεξεργασίας και την ταυτότητα του υπεύθυνου της επεξεργασίας, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών, την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης και διόρθωσης των δεδομένων που τα αφορούν και να ενημερώνονται επίσης για θέματα όπως η νομική βάση της διαδικασίας επεξεργασίας για την οποία προορίζονται τα δεδομένα, τις προθεσμίες αποθήκευσης των δεδομένων και το δικαίωμα προσφυγής, ανά πάσα στιγμή, στο Κοινό Εποπτικό Όργανο στο βαθμό που απαιτούνται τέτοιου είδους πληροφορίες, λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς και τις συγκεκριμένες συνθήκες επεξεργασίας των δεδομένων, προκειμένου να εξασφαλισθεί θεμιτή επεξεργασία όσον αφορά το υποκείμενο των δεδομένων.

2. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρέχονται το αργότερο κατά τη στιγμή της συλλογής των δεδομένων από το υποκείμενο των δεδομένων ή, όταν τα δεδομένα προέρχονται από τρίτο, κατά τη στιγμή της καταγραφής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή, εάν προβλέπεται κοινοποίηση σε τρίτο, όχι αργότερα από τη στιγμή της πρώτης κοινοποίησης των δεδομένων ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Κεφάλαιο II ή στον Τίτλο IV των παρόντων κανόνων, από τη στιγμή που δεν υπάρχει πλέον κίνδυνος να διακυβευθούν οι σκοποί της επεξεργασίας, των εθνικών ερευνών ή διώξεων και τα δικαιώματα και οι ελευθερίες τρίτων.

Άρθρο 9

Δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων για πρόσβαση στα δεδομένα ή για διόρθωση, κλείδωμα και διαγραφή τους

1. Τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα, καθώς και δικαίωμα διόρθωσης, κλειδώματος και, ενδεχομένως, διαγραφής των δεδομένων. Η Eurojust καθορίζει, εφόσον απαιτείται σε συνεργασία με τις αντίστοιχες εθνικές αρχές, διαδικασίες για τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων αυτών από τα οικεία πρόσωπα.

2. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων μεριμνά ώστε τα υποκείμενα των δεδομένων να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους κατόπιν αιτήσεως.

Άρθρο 10

Απόρρητος χαρακτήρας της επεξεργασίας

Σύμφωνα με το άρθρο 25 της απόφασης Eurojust, όλα τα πρόσωπα που εργάζονται στην Eurojust ή συνεργάζονται με αυτήν δεσμεύονται από αυστηρή υποχρέωση εχεμύθειας. Η Eurojust λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο προκειμένου να τηρούνται οι υποχρεώσεις αυτές και κάθε τυχόν αθέτηση τους να αναφέρεται αμελλητί στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και τον προϊστάμενο

του Τμήματος Ασφαλείας, οι οποίοι μεριμνούν για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.

Άρθρο 11

Εσωτερικοί αναλυτές

Εκτός αν απαιτείται από εθνική ή ευρωπαϊκή νομοθεσία, οι αναλυτές δεδομένων στα πλαίσια της Eurojust που έχουν πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ασχολούνται με την επεξεργασία τους μόνον κατόπιν εντολών από τον υπεύθυνο επεξεργασίας.

Άρθρο 12

Ερωτήσεις, αιτήσεις πληροφοριών και ισχυρισμοί στελεχών της Eurojust

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 17 παράγραφος 2 και παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust, ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ενημερώνει, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, τα στελέχη της Eurojust όσον αφορά τις διαδικασίες επεξεργασίας δεδομένων της Eurojust. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων απαντά σε ερωτήσεις και λαμβάνει μέτρα όταν δέχεται αιτήσεις πληροφοριών ή ισχυρισμούς περί εικαζομένης παραβίασης των διατάξεων της απόφασης Eurojust, των παρόντων κανόνων ή άλλων κανόνων που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την Eurojust. Ουδείς υφίσταται βλάβη λόγω του γεγονότος ότι επισήμανε στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων εικαζομένη παραβίαση των διατάξεων που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Όλα τα πρόσωπα που εργάζονται στην Eurojust συνεργάζονται με το Συλλογικό Όργανο, τα Εθνικά Μέλη, τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και το Κοινό Εποπτικό Όργανο στο πλαίσιο ερωτήσεων, ερευνών, ελέγχων ή άλλων δραστηριοτήτων που αφορούν την προστασία δεδομένων.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Όροι της θεμιτής επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Άρθρο 13

Επεξεργασία προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο συγκεκριμένων υποθέσεων

1. Στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις, η Eurojust, στο βαθμό που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων της, επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα με αυτοματοποιημένα μέσα ή σε διαρθρωμένα μη αυτοματοποιημένα αρχεία σύμφωνα με τα άρθρα 14, 15 και 16 της απόφασης Eurojust.

2. Το ή τα εθνικά μέλη που επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία αφορούν ατομικές υποθέσεις καθορίζουν τους σκοπούς και τα μέσα της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών και θεωρούνται επομένως ως υπεύθυνοι ή, κατά περίπτωση, ως συνυπεύθυνοι της επεξεργασίας.

Άρθρο 14

Θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία

Επιτρέπεται η συλλογή και η περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις στο βαθμό που η επεξεργασία αυτή είναι αναγκαία για την εκπλήρωση των καθηκόντων της Eurojust με σκοπό να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος.

Άρθρο 15

Περιορισμός του σκοπού

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία επεξεργάζεται η Eurojust στο πλαίσιο ερευνών και διώξεων δεν επιτρέπεται επ' ουδενί να χρησιμοποιηθούν για οιοδήποτε άλλο σκοπό.

Άρθρο 16

Ποιότητα των δεδομένων

1. Όταν η Eurojust λαμβάνει πληροφορίες από κράτος μέλος ή τρίτο μέρος στο πλαίσιο έρευνας ή δίωξης, δεν είναι υπεύθυνη για την ακρίβεια των πληροφοριών αυτών, λαμβάνει όμως, από τη στιγμή της παραλαβής, κάθε εύλογο μέτρο για την τακτική ενημέρωσή τους.

2. Αν η Eurojust διαπιστώσει κάποια ανακρίβεια σε σχέση με τα εν λόγω δεδομένα, ενημερώνει το τρίτο μέρος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες και διορθώνει τις πληροφορίες.

Άρθρο 17

Ειδικές κατηγορίες δεδομένων

1. Η Eurojust λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά μέτρα προκειμένου να ενημερώνεται αυτομάτως ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων σχετικά με τις εξαιρετικές περιπτώσεις προσφυγής στο άρθρο 15 παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων εξασφαλίζει ότι τα δεδομένα αυτά δεν μπορούν να περιληφθούν στον προβλεπόμενο στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της απόφασης Eurojust πίνακα.

2. Όταν τα δεδομένα αυτά αφορούν μάρτυρες ή θύματα κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων δεν καταγράφει τις πληροφορίες αυτές εκτός αν υπάρχει τεκμηριωμένη απόφαση του Συλλογικού Οργάνου.

Άρθρο 18

Επεξεργασία των κατηγοριών προσωπικών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust

1. Η Eurojust λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά μέτρα προκειμένου να ενημερώνεται αυτομάτως ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων σχετικά με τις εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, γίνεται προσφυγή στο άρθρο 15 παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust.

2. Όταν τα δεδομένα αυτά αφορούν μάρτυρες ή θύματα κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων δεν καταγράφει τις πληροφορίες αυτές εκτός αν υπάρχει τεκμηριωμένη απόφαση η οποία έχει ληφθεί από κοινού από τουλάχιστον δύο Εθνικά Μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 19

Δικαίωμα ενημέρωσης των υποκειμένων των δεδομένων

1. Στο πλαίσιο του επιχειρησιακού έργου της Eurojust τα υποκείμενα των δεδομένων ενημερώνονται σχετικά με την επεξεργασία, μόλις καταστεί προφανές ότι η παροχή των πληροφοριών αυτών στους ενδιαφερόμενους δεν υπονομεύει:

- α) την εκπλήρωση των καθηκόντων της Eurojust όσον αφορά την ενίσχυση της καταπολέμησης σοβαρών μορφών εγκλήματος, ή
- β) τις εθνικές έρευνες και δίωξεις στις οποίες παρέχει τη συνδρομή της η Eurojust, ή
- γ) καθήκοντα παρακολούθησης, ελέγχου ή ρύθμισης τα οποία έχουν έστω και περιστασιακή σχέση με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις υπό (α) ή (β) περιπτώσεις, ή
- δ) τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τρίτων.

2. Η προσφυγή στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 καταγράφεται στα προσωρινά αρχεία εργασίας που αφορούν την υπόθεση, αναφέροντας τη βάση επί της οποίας ελήφθη η απόφαση του ή των εθνικών μελών που είναι υπεύθυνα για το συγκεκριμένο αρχείο.

Άρθρο 20

Δικαίωμα πρόσβασης των υποκειμένων των δεδομένων

Κάθε πρόσωπο δικαιούται πρόσβασης στα προσωπικά δεδομένα τα οποία το αφορούν, τα οποία υφίστανται επεξεργασία από την Eurojust υπό τους όρους του άρθρου 19 της απόφασης Eurojust.

Άρθρο 21

Διαδικασία για την άσκηση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων

1. Τα πρόσωπα τα οποία επιθυμούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους ως υποκείμενα δεδομένων μπορούν να αποστέλλουν τις αιτήσεις των στην Eurojust απευθείας ή μέσω της αρχής η οποία έχει οριστεί για το σκοπό αυτό στο κράτος μέλος της επιλογής τους, η οποία εν συνεχεία διαβιβάζει την αίτηση στην Eurojust

2. Οι αιτήσεις αυτές εξετάζονται από το ή τα Εθνικά Μέλη τα οποία αφορά η αίτηση, τα οποία χορηγούν αντίγραφο της αίτησης στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων προκειμένου να καταχωρηθεί.

3. Το ή τα Εθνικά Μέλη τα οποία είναι αρμόδια για την αίτηση διενεργούν τους αναγκαίους ελέγχους και ενημερώνουν τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων για την απόφαση την οποία έλαβαν στην οικεία περίπτωση. Η απόφαση αυτή συνεκτιμά πλήρως τους παρόντες κανόνες και την εφαρμοστέα νομοθεσία όπως ορίζεται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust, τους λόγους απόρριψης που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust και τις διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου οι οποίες διενεργούνται προτού ληφθεί η απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 9 της απόφασης Eurojust.

4. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων διενεργεί, εφόσον το απαιτεί η περίπτωση, πρόσθετους ελέγχους στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων και ενημερώνει το ή τα οικεία Εθνικά Μέλη εάν οι έλεγχοι αυτοί απέδωσαν νέες σχετικές πληροφορίες. Το ή τα οικεία Εθνικά Μέλη μπορούν, με βάση τις πληροφορίες του Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, να αποφασίσουν την επανεξέταση της αρχικής απόφασης.

5. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κοινοποιεί την οριστική απόφαση του οικείου Εθνικού Μέλους στο υποκείμενο των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 6 της απόφασης Eurojust, και το ενημερώνει σχετικά με τη δυνατότητα προσφυγής στο Κοινό Εποπτικό Όργανο, εάν δεν μείνει ικανοποιημένο από την απάντηση της Eurojust.

6. Η αίτηση διεκπεραιώνεται πλήρως εντός τριμήνου από την παραλαβή της. Εάν το υποκείμενο των δεδομένων δεν έχει λάβει απάντηση εντός της προθεσμίας αυτής, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στο Κοινό Εποπτικό Όργανο.

7. Εφόσον η αίτηση έχει διαβιβασθεί μέσω εθνικής αρχής, το ή τα οικεία Εθνικά Μέλη μεριμνούν ώστε η εν λόγω αρχή να ενημερωθεί για το γεγονός ότι έχει δοθεί απάντηση από τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων στο υποκείμενο των δεδομένων.

8. Η Eurojust θεωπίζει διαδικασίες συνεργασίας με τις εθνικές αρχές που έχουν οριστεί ως αρμόδιες για τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι αιτήσεις προωθούνται δεόντως και εγκαίρως στην Eurojust.

Άρθρο 22

Ενημέρωση τρίτων μετά από διόρθωση, κλείδωμα ή διαγραφή προσωπικών δεδομένων που αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις

Η Eurojust θεωπίζει τα κατάλληλα τεχνικά μέτρα ούτως ώστε, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η Eurojust προβαίνει σε διόρθωση,

κλείδωμα ή διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατόπιν σχετικής αιτήσεως, να εμφανίζεται αυτομάτως κατάλογος των παρεχόντων και αποδεκτών των δεδομένων αυτών. Σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 της απόφασης Eurojust, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μεριμνά για την ενημέρωση όσων περιλαμβάνονται στον κατάλογο σχετικά με τις αλλαγές που υπέστησαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Θέματα ασφάλειας των δεδομένων

Άρθρο 23

Αυτοματοποιημένο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων

1. Η Eurojust θεωπίζει αυτοματοποιημένο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων το οποίο περιλαμβάνει αρχείο που θα χρησιμοποιείται από τα εθνικά μέλη όταν ασχολούνται με δραστηριότητες που αφορούν συγκεκριμένη υπόθεση και απαρτίζεται από τα προσωρινά αρχεία εργασίας και τον πίνακα όπως ορίζονται στο άρθρο 16 της απόφασης Eurojust. Το σύστημα αυτό θα περιλαμβάνει λειτουργίες όπως η διαχείριση υποθέσεων, περιγραφή της ροής των εργασιών, διασταύρωση πληροφοριών και ασφάλεια.

2. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων εγκρίνεται από το Συλλογικό Όργανο μετά από διαβούλευση με τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, το Κοινό Εποπτικό Όργανο και το οικείο προσωπικό της Eurojust και λαμβάνει υπόψη τις απαιτήσεις του άρθρου 22 και τυχόν άλλες σχετικές διατάξεις της απόφασης Eurojust.

3. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων επιτρέπει στα Εθνικά Μέλη να καθορίζουν το σκοπό και τους ειδικούς στόχους για τους οποίους δημιουργείται προσωρινό αρχείο εργασίας, στο πλαίσιο των καθηκόντων που προβλέπονται στα άρθρα 5, 6 και 7 της απόφασης Eurojust.

Άρθρο 24

Προσωρινά αρχεία εργασίας και πίνακας

1. Σύμφωνα με τα άρθρα 14 παράγραφος 4 και 16 της απόφασης Eurojust, η Eurojust καταρτίζει πίνακα δεδομένων που αφορούν έρευνες και προσωρινά αρχεία εργασίας τα οποία περιέχουν επίσης δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Τόσο ο πίνακας όσο και τα προσωρινά αρχεία εργασίας αποτελούν μέρος του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 23 και τηρούν τους περιορισμούς του άρθρου 15 της απόφασης Eurojust όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Τα Εθνικά Μέλη είναι υπεύθυνα για τη δημιουργία νέων προσωρινών αρχείων εργασίας σε σχέση με τις υποθέσεις τις οποίες έχουν αναλάβει. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων χορηγεί αυτομάτως αριθμό αναφοράς (αριθμός αναγνώρισης) σε κάθε νέο προσωρινό αρχείο εργασίας.

3. Η Eurojust θεσπίζει αυτοματοποιημένο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων το οποίο επιτρέπει στα Εθνικά Μέλη να περιορίζουν την πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα τα οποία επεξεργάζονται σε προσωρινό αρχείο εργασίας ή να επιτρέπουν την πρόσβαση στα δεδομένα αυτά ή σε μέρος αυτών σε άλλα εθνικά μέλη τα οποία ασχολούνται επίσης με την υπόθεση την οποία αφορά το αρχείο. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων τους επιτρέπει να καθορίζουν τα συγκεκριμένα στοιχεία προσωπικών ή μη προσωπικών δεδομένων στα οποία επιθυμούν να επιτρέψουν την πρόσβαση άλλων εθνικών μελών, βοηθών ή εξουσιοδοτημένων μελών του προσωπικού τα οποία συμμετέχουν στη διεκπεραίωση της υπόθεσης καθώς και να επιλέγουν τις πληροφορίες τις οποίες επιθυμούν να εισάγουν στον πίνακα, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 της απόφασης Eurojust, εξασφαλίζοντας ότι τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία περιλαμβάνονται στον πίνακα: παραπομπή στο προσωρινό αρχείο εργασίας, μορφές εγκλήματος, κράτη μέλη, διεθνείς οργανισμοί και φορείς ή/και αρχές τρίτων κρατών που συμπράττουν, συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή οργάνων και φορέων της ΕΕ, στόχοι και καθεστώς της υπόθεσης (ανοικτή/κλειστή).

4. Όταν Εθνικό Μέλος επιτρέπει την πρόσβαση άλλου ή άλλων Εθνικών Μελών σε προσωρινό αρχείο εργασίας ή σε τμήμα αυτού, το σύστημα διαχείρισης των υποθέσεων εξασφαλίζει ότι οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα τμήματα του αρχείου αλλά δεν έχουν τη δυνατότητα τροποποίησης των δεδομένων τα οποία εισάγονται από τον αρχικό δημιουργό του αρχείου. Οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες μπορούν, ωστόσο, να προσθέτουν τυχόν συναφείς πληροφορίες στα νέα τμήματα των προσωρινών αρχείων εργασίας. Ομοίως, οι πληροφορίες που περιέχονται στον πίνακα μπορούν να διαβάζονται από όλους τους εξουσιοδοτημένους χρήστες του συστήματος αλλά τροποποιούνται μόνον από τον αρχικό δημιουργό του.

5. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ενημερώνεται αυτομάτως από αυτό το σύστημα για τη δημιουργία κάθε νέου προσωρινού αρχείου εργασίας το οποίο περιλαμβάνει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και ιδίως για τις εξαιρετικές περιπτώσεις προφυγής στο άρθρο 15 παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων καταγράφει τα δεδομένα αυτά με τέτοιο τρόπο ώστε να υπενθυμίζει στο πρόσωπο που τα έχει εισαγάγει στο σύστημα την υποχρέωση να τα διατηρήσει μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Όταν τα δεδομένα αυτά αναφέρονται σε μάρτυρες ή σε θύματα κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust, το σύστημα δεν καταγράφει τις πληροφορίες εκτός εάν υπάρχει τεκμηριωμένη απόφαση η οποία έχει ληφθεί από κοινού από τουλάχιστον δύο Εθνικά Μέλη.

6. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων ενημερώνει αυτομάτως τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων για τις εξαιρετικές περιπτώσεις προφυγής στο άρθρο 15 παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust. Όταν τα δεδομένα αυτά αναφέρονται σε μάρτυρες ή σε θύματα κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust, το σύστημα δεν καταγράφει τις πληροφορίες εκτός εάν υπάρχει τεκμηριωμένη απόφαση του Συλλογικού Οργάνου.

7. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων εξασφαλίζει ότι μόνον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 α) έως δ) και ια) και στο άρθρο 15 παράγραφος 2 της απόφασης Eurojust μπορούν να καταγράφονται στον πίνακα.

8. Οι πληροφορίες που περιέχονται στον πίνακα πρέπει να είναι επαρκείς ούτως ώστε να εκπληρούνται τα καθήκοντα της Eurojust και ιδίως οι στόχοι του άρθρου 16 παράγραφος 1 της απόφασης Eurojust.

Άρθρο 25

Αρχεία καταγραφής και λογιστικός έλεγχος

1. Η Eurojust θεσπίζει τα κατάλληλα τεχνικά μέτρα για την τήρηση μητρώου σχετικά με όλες τις πράξεις επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων εξασφαλίζει συγκεκριμένα την τήρηση μητρώου διαβίβασης και παραλαβής δεδομένων, όπως ορίζεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 στοιχείο β) της απόφασης Eurojust, για τους σκοπούς του άρθρου 19, παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust. Το εν λόγω μητρώο εξασφαλίζει, σύμφωνα με το άρθρο 22 της απόφασης Eurojust, τη δυνατότητα να εξακριβώνεται και να προσδιορίζεται σε ποιους οργανισμούς διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ποια δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν εισαχθεί σε αυτοματοποιημένα συστήματα επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς τότε και από ποιον έγινε η εισαγωγή.

2. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων επανεξετάζει τακτικά τα μητρώα προκειμένου να μπορεί να επικουρεί τα εθνικά μέλη και το Συλλογικό Όργανο όσον αφορά οιοδήποτε ζήτημα το οποίο άπτεται της προστασίας δεδομένων και διενεργεί τις απαραίτητες έρευνες σε περίπτωση παρατυπίας. Εφόσον απαιτείται, ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ενημερώνει το Συλλογικό Όργανο και το Κοινό Εποπτικό Όργανο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17, παράγραφος 4 της απόφασης Eurojust, σχετικά με τυχόν παραβιάσεις της προστασίας δεδομένων οι οποίες καταδεικνύονται στα προαναφερόμενα μητρώα. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων μεριμνά, κατά περίπτωση, για την ενημέρωση του Διοικητικού Διευθυντή, προκειμένου ο Διοικητικός Διευθυντής να είναι σε θέση να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα στα πλαίσια της διοίκησης.

3. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων παρέχει στο Κοινό Εποπτικό Όργανο πλήρη πρόσβαση στα μητρώα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατόπιν σχετικού αιτήματος.

Άρθρο 26

Επιτρεπόμενη πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

1. Η Eurojust θεσπίζει τα αναγκαία τεχνικά μέτρα και προβλέπει οργανωτικές ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι μόνο τα εθνικά μέλη, οι βοηθοί τους και το εξουσιοδοτημένο προσωπικό της Eurojust έχουν, προκειμένου για την επίτευξη των στόχων της Eurojust, πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία επεξεργάζεται η Eurojust στα πλαίσια των επιχειρησιακών της δράσεων.

2. Τα εν λόγω μέτρα λαμβάνουν υπόψη τους σκοπούς της συλλογής και περαιτέρω επεξεργασίας των δεδομένων, την πλέον πρόσφατη επιστημονική πρόοδο, το επίπεδο ασφάλειας που απαιτεί ο ευαίσθητος χαρακτήρας των εργασιών της Eurojust και τις απαιτήσεις του άρθρου 22 της απόφασης Eurojust.

3. Τα εθνικά μέλη της Eurojust ενημερώνουν εγγράφως τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σχετικά με την πολιτική παροχής πρόσβασης την οποία ακολουθεί ο Επόπτης στα πλαίσια του εθνικού γραφείου του για τα αρχεία που αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις. Συγκεκριμένα, τα εθνικά μέλη εξασφαλίζουν τη θέσπιση και τήρηση των κατάλληλων οργανωτικών ρυθμίσεων καθώς και την ορθή χρήση των τεχνικών και οργανωτικών μέτρων τα οποία θέτει στη διάθεσή τους η Eurojust.

4. Το Συλλογικό Όργανο μπορεί να επιτρέπει την πρόσβαση του λοιπού προσωπικού της Eurojust σε αρχεία που αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις, εφόσον απαιτείται για την εκπλήρωση των καθηκόντων της Eurojust.

Άρθρο 27

Λογιστικοί και άλλοι έλεγχοι

1. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων παρακολουθεί τη νομιμότητα και τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της απόφασης Eurojust, τους παρόντες κανόνες διαδικασίας και οιοσδήποτε άλλους κανόνες που αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και εφαρμόζονται στην Eurojust. Προς τούτο, ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων επικουρεί τα εθνικά μέλη σε θέματα προστασίας δεδομένων και διεξάγει ετήσιες μελέτες για τη συμμόρφωση με τους προαναφερόμενους κανόνες στα πλαίσια της Eurojust. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων υποβάλλει έκθεση στο Συλλογικό Όργανο και στο Κοινό Εποπτικό Όργανο σχετικά με τα αποτελέσματα των εν λόγω μελετών καθώς και οποιαδήποτε σχετική εξέλιξη εντός της Eurojust. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων μεριμνά, κατά περίπτωση, για την ενημέρωση του Διοικητικού Διευθυντή, προκειμένου ο Διοικητικός Διευθυντής να είναι σε θέση να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα στα πλαίσια της διοίκησης.

2. Το Κοινό Εποπτικό Όργανο διενεργεί λογιστικούς και άλλους ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 7 της απόφασης Eurojust.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ροές πληροφοριών προς τρίτους ενδιαφερόμενους ή οργανισμούς

Άρθρο 28

Ροές πληροφοριών προς τρίτους ενδιαφερόμενους ή οργανισμούς

1. Η Eurojust μεριμνά για τη θέσπιση συμφωνιών συνεργασίας οι οποίες περιέχουν κατάλληλες διατάξεις για την ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με όλους τους εταίρους με τους οποίους ανταλλάσσονται δεδομένα ανά τακτά διαστήματα.

2. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων για τις οποίες ισχύουν συμφωνίες συνεργασίας αυτού του είδους, η Eurojust διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες ή σε οποιονδήποτε από τους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1 της απόφασης Eurojust, μόνον εφόσον υπόκεινται στη Σύμβαση για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα η οποία υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 28 Ιανουαρίου 1981 ή εφόσον διασφαλίζεται ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας

3. Η απόφαση όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων σε μέρη τα οποία δεν υπόκεινται στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 λαμβάνεται από το (τα) συμμετέχον(-τα) εθνικό(-ά) μέλος(-η) με βάση την εκτίμηση του Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σχετικά με την επάρκεια του επιπέδου προστασίας. Η επάρκεια του επιπέδου προστασίας εκτιμάται με βάση τις συνολικές συνθήκες κάθε διαβίβασης ή κατηγορίας διαβίβασεων. Συγκεκριμένα, η εκτίμηση προκύπτει μετά από εξέταση των ακόλουθων στοιχείων: του τύπου των δεδομένων, των σκοπών και της διάρκειας της επεξεργασίας για την οποία διαβιβάζονται τα δεδομένα, της

χώρας προέλευσης και της χώρας τελικού προορισμού, των γενικών και τομεακών κανόνων δικαίου και των επαγγελματικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ισχύουν στο εν λόγω κράτος ή οργανισμό καθώς και της ύπαρξης επαρκών εγγυήσεων εκ μέρους του αποδέκτη των διαβιβαζόμενων στοιχείων. Οι εν λόγω εγγυήσεις μπορεί να είναι ιδίως αποτέλεσμα γραπτών συμφωνιών οι οποίες δεσμεύουν τον υπεύθυνο επεξεργασίας ο οποίος πραγματοποιεί τη διαβίβαση και τον αποδέκτη ο οποίος δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία συμβαλλομένου μέρους της Σύμβασης. Το περιεχόμενο των συμφωνιών πρέπει να περιλαμβάνει τα σχετικά στοιχεία προστασίας δεδομένων. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η εκτίμηση του επιπέδου προστασίας προκαλεί δυσκολίες, ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων συμβουλευεται το Κοινό Εποπτικό Όργανο πριν προβεί στην εκτίμηση συγκεκριμένης διαβίβασης.

4. Ωστόσο, ακόμη και όταν δεν τηρούνται οι προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων, τα εθνικά μέλη μπορούν, όταν συντρέχουν οι έκτακτες περιστάσεις του άρθρου 27, παράγραφος 6 της απόφασης Eurojust, να διαβιβάζουν δεδομένα σε τρίτη χώρα με μόνο σκοπό τη λήψη επειγόντων μέτρων για την αντιμετώπιση άμεσου σοβαρού κινδύνου ο οποίος απειλεί ένα πρόσωπο ή τη δημόσια ασφάλεια. Το εθνικό μέλος καταχωρίζει την έκτακτη διαβίβαση σε προσωρινό αρχείο εργασίας, σχετικό με την υπόθεση, αναφέροντας τους λόγους που οδήγησαν στη διαβίβαση και ενημερώνει σχετικά τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος εξακριβώνει αν οι εν λόγω διαβιβάσεις πραγματοποιούνται μόνο σε έκτακτες και επείγουσες περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Προθεσμίες αποθήκευσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Άρθρο 29

Προθεσμίες αποθήκευσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. Η Eurojust θεσπίζει τα κατάλληλα τεχνικά μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την τήρηση των προθεσμιών για την αποθήκευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο 21 της απόφασης Eurojust.

2. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων εξασφαλίζει συγκεκριμένα ότι επανεξετάζεται η ανάγκη αποθήκευσης δεδομένων σε προσωρινό αρχείο εργασίας ανά τριετία μετά την καταχώρισή τους. Η επανεξέταση πρέπει να τεκμηριώνεται δεόντως στο σύστημα, συμπεριλαμβανομένης της αιτιολογίας για τη λήψη οιασδήποτε απόφασης, το δε αποτέλεσμα της ανακοινώνεται αυτομάτως στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.

3. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων καταγράφει με συγκεκριμένο τρόπο τα δεδομένα τα οποία καταχωρίζονται για περιορισμένο χρονικό διάστημα σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3 της απόφασης Eurojust. Όσον αφορά αυτές τις κατηγορίες δεδομένων, η ανάγκη διατήρησής τους επανεξετάζεται κάθε τρεις μήνες και τεκμηριώνεται με τον τρόπο που περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2.

4. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαβουλεύεται, κατά περίπτωση, με το Συλλογικό Όργανο και τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σχετικά με οιαδήποτε απόφαση για τη διατήρηση των δεδομένων επί μακρότερον μετά από επανεξέταση.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές αρχές

Άρθρο 30

Θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία δεδομένων

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο και συγκεκριμένα μόνον εφόσον:

- α) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με νομική υποχρέωση στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας, ή
- β) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκτέλεση σύμβασης στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι το υποκείμενο των δεδομένων ή για τη λήψη μέτρων κατόπιν αιτήματος του υποκειμένου των δεδομένων πριν από τη σύναψη σύμβασης, ή
- γ) το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο, ή
- δ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την προστασία ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, ή
- ε) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τους σκοπούς των νόμιμων συμφερόντων τους οποίους επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας, εκτός εάν τα εν λόγω συμφέροντα καταπατούν τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων που απαιτούν προστασία δυνάμει του άρθρου 4 των παρόντων κανόνων.

Άρθρο 31

Περιορισμός του σκοπού

1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να πραγματοποιείται για την επίτευξη συγκεκριμένου και σαφώς καθορισμένου θεμιτού και νόμιμου σκοπού, η δε περαιτέρω επεξεργασία πρέπει να γίνεται μόνον εφόσον δεν αντιβαίνει προς τον αρχικό σκοπό της επεξεργασίας.
2. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία συλλέγονται αποκλειστικά προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια ή ο έλεγχος και η διαχείριση των συστημάτων ή πράξεων επεξεργασίας δεν χρησιμοποιούνται για κανένα άλλο σκοπό εκτός από την πρόληψη, τη διερεύνηση, τη διακρίβωση και τη δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων.

Άρθρο 32

Επεξεργασία ειδικών κατηγοριών δεδομένων

1. Απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχουν πληροφορίες για τη φυλετική ή εθνοτική

καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις, την υγεία ή τη σεξουαλική ζωή ή τις ποινικές καταδίκες για σκοπούς που δεν αφορούν την υπόθεση.

2. Η εν λόγω απαγόρευση δεν ισχύει εφόσον:

- α) το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει ρητά τη συγκατάθεσή του για την επεξεργασία τους,
  - β) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με ειδικά δικαιώματα και νομικές υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως υποχρεώσεις στον τομέα της φορολογικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας περί απασχόλησης στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή, εάν απαιτείται, εφόσον έχει συμφωνήσει σχετικά ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων και εφόσον προβλέπονται επαρκείς εγγυήσεις, ή
  - γ) η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων ή άλλου προσώπου, εάν το υποκείμενο των δεδομένων τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του, ή
  - δ) η επεξεργασία αφορά δεδομένα τα οποία προδήλως δημοσιοποιούνται από το υποκείμενο των δεδομένων ή είναι αναγκαία για την απόδειξη, άσκηση ή υπεράσπιση νομικών αξιώσεων.
3. Η επεξεργασία των δεδομένων περί των οποίων η παράγραφος 1 πραγματοποιείται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν αρχικώς.

Άρθρο 33

Εξαιρέσεις του δικαιώματος ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων

1. Στα πλαίσια των μη επιχειρησιακών εργασιών της Eurojust, επιτρέπονται εξαιρέσεις της γενικής αρχής ενημέρωσης του υποκειμένου των δεδομένων όταν η παροχή των πληροφοριών στο υποκείμενο των δεδομένων θα μπορούσε να υπονομεύσει:
  - α) σημαντικό οικονομικό ή χρηματοοικονομικό συμφέρον κράτους μέλους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ή
  - β) την προστασία του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων· ή
  - γ) την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια ή άμυνα των κρατών μελών.
2. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ενημερώνεται σε περίπτωση εφαρμογής εξαίρεσης.

Άρθρο 34

Κοινοποίηση στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

1. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας ενημερώνει τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων πριν από τη διενέργεια οιασδήποτε πράξης επεξεργασίας ή σειράς τέτοιων πράξεων με στόχο την επίτευξη ενός και μοναδικού σκοπού ή περισσότερων συναφών σκοπών.

2. Η κοινοποίηση πρέπει να περιλαμβάνει:
- α) το όνομα του υπευθύνου της επεξεργασίας και την ονομασία των οργανικών τμημάτων του οικείου οργάνου ή οργανισμού στα οποία έχει ανατεθεί η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό·
  - β) το σκοπό ή τους σκοπούς της επεξεργασίας·
  - γ) περιγραφή της κατηγορίας ή των κατηγοριών υποκειμένων των δεδομένων και των δεδομένων ή των κατηγοριών δεδομένων που τα αφορούν·
  - δ) τη νομική βάση της πράξης επεξεργασίας για την οποία προορίζονται τα δεδομένα·
  - ε) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους ενδέχεται να καταστούν γνωστά τα δεδομένα· και
  - στ) γενική περιγραφή που να επιτρέπει την προκαταρκτική αξιολόγηση σχετικά με την καταλληλότητα των μέτρων ασφαλείας.
3. Οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει τις πληροφορίες περί των οποίων η προηγούμενη παράγραφος κοινοποιείται πάραυτα στον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων.

Άρθρο 35

Μητρώο

1. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων τηρεί μητρώο των πράξεων επεξεργασίας που του κοινοποιούνται σύμφωνα με την προηγούμενη διάταξη.
2. Το μητρώο περιέχει οπωσδήποτε τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως στ).
3. Ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, εφόσον του ζητηθεί, θέτει στη διάθεση του Κοινού Εποπτικού Οργάνου κάθε πληροφορία που περιέχεται στο μητρώο.

Άρθρο 36

Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εξ ονόματος των υπευθύνων επεξεργασίας

1. Όταν η πράξη επεξεργασίας πραγματοποιείται εξ ονόματος του από εξωτερικό αναλυτή, ο υπεύθυνος επεξεργασίας επιλέγει πρόσωπο το οποίο παρέχει τα κατάλληλα εχέγγυα από την άποψη των τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφάλειας που πρέπει να λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 22 της απόφασης Eurojust και κάθε άλλη σχετική διάταξη και μεριμνά για την τήρηση των μέτρων αυτών.
2. Η εκτέλεση πράξης επεξεργασίας μέσω εξωτερικού αναλυτή διέπεται από σύμβαση ή δικαιοπραξία η οποία δεσμεύει τον αναλυτή έναντι του υπευθύνου επεξεργασίας η οποία ορίζει συγκεκριμένα ότι:
  - α) ο αναλυτής ενεργεί μόνον κατ' εντολή του υπευθύνου επεξεργασίας, και
  - β) οι υποχρεώσεις περί απορρήτου και ασφαλείας που θεσπίζονται με την απόφαση Eurojust και τους παρόντες κανόνες διαδικασίας βαρύνουν και τον αναλυτή, εκτός εάν, δυνάμει του άρθρου

16 ή του άρθρου 17 παράγραφος 3, δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 95/46/ΕΚ της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾, ο αναλυτής υπόκειται ήδη σε υποχρεώσεις περί απορρήτου και ασφαλείας που θεσπίζονται με την εθνική νομοθεσία ενός κράτους μέλους.

3. Για αποδεικτικούς λόγους, τα τμήματα της σύμβασης ή δικαιοπραξίας που αφορούν την προστασία των δεδομένων και τις προϋποθέσεις σχετικά με τα μέτρα περί απορρήτου και ασφαλείας καταρτίζονται εγγράφως ή υπό άλλη ισοδύναμη μορφή.

Άρθρο 37

Αυτοματοποιημένες ατομικές αποφάσεις

Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να μη συμμορφώνεται με απόφαση η οποία γεννά έννομες συνέπειες και το αφορά ή επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό την κατάστασή του και η οποία βασίζεται αποκλειστικά στην αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων με σκοπό την αξιολόγηση ορισμένων πτυχών που αφορούν το πρόσωπό του, όπως είναι η απόδοσή του στην εργασία, η αξιοπιστία ή η διαγωγή του, εκτός εάν η έκδοση της απόφασης επιτρέπεται ρητά από την εθνική ή την ευρωπαϊκή νομοθεσία ή, εφόσον απαιτείται, από τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Εν πάση περιπτώσει λαμβάνονται μέτρα για τη διασφάλιση των ενόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, όπως ρυθμίσεις που του επιτρέπουν να διατυπώνει την άποψή του ή να κατανοεί τη λογική της επεξεργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εσωτερικοί κανόνες όσον αφορά την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στο πλαίσιο των διεθνών τηλεπικοινωνιακών δικτύων

Άρθρο 38

Πεδίο εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη των προηγούμενων άρθρων, οι κανόνες του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με τη χρήση και διαχείριση τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή τερματικού εξοπλισμού που λειτουργούν υπό τον έλεγχο της Eurojust.
2. Για τους σκοπούς των κανόνων του παρόντος κεφαλαίου, ως «χρήστης» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο χρησιμοποιεί τηλεπικοινωνιακό δίκτυο ή τερματικό εξοπλισμό που λειτουργεί υπό τον έλεγχο της Eurojust.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

Άρθρο 39**Ασφάλεια**

1. Η Eurojust λαμβάνει τα απαραίτητα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφαλή χρήση τηλεπικοινωνιακών δικτύων και τερματικού εξοπλισμού (υπολογιστών, εξυπηρετητών, υλικού και λογισμικού) ενδεχομένως σε συνεννόηση με τους φορείς παροχής κοινόχρηστων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ή τους φορείς παροχής δημόσιων τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Τα εν λόγω μέτρα εγγυώνται επίπεδο ασφάλειας ανάλογο με το μέγεθος του κινδύνου, λαμβανομένης υπόψη της πλέον πρόσφατης επιστημονικής προόδου και του κόστους της εφαρμογής των εν λόγω μέτρων.

2. Όταν συντρέχει ιδιαίτερος κίνδυνος παραβίασης της ασφάλειας του δικτύου και του τερματικού εξοπλισμού, η Eurojust ενημερώνει τους χρήστες για τον κίνδυνο αυτό, καθώς και για τα μέτρα που είναι δυνατόν να άρουν τον κίνδυνο και τα εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας.

Άρθρο 40**Απόρρητο των επικοινωνιών**

Η Eurojust διασφαλίζει το απόρρητο των επικοινωνιών μέσω τηλεπικοινωνιακών δικτύων και τερματικού εξοπλισμού, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 41**Δεδομένα κίνησης και χρέωσης**

1. Τα αναφερόμενα στους χρήστες δεδομένα κίνησης τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία με σκοπό την καταγραφή των κλήσεων και άλλων συνδέσεων μέσω του τηλεπικοινωνιακού δικτύου διαγράφονται ή καθίστανται ανώνυμα κατά το πέρας της συγκεκριμένης κλήσης ή άλλης σύνδεσης.

2. Επιτρέπονται εξαιρέσεις της γενικής αυτής αρχής (όπως η ανάγκη διατήρησης ορισμένων δεδομένων κίνησης εάν σχετίζονται με τη διαδικασία καταγραφής που απαιτείται για ορισμένα αρχεία ή για τη χρέωση ιδιωτικών κλήσεων) μόνον εφόσον προβλέπονται στους εσωτερικούς κανόνες τους οποίους θεσπίζει η Eurojust μετά από διαβούλευση με τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Εάν η νομιμότητα ή η σκοπιμότητα των εν λόγω εξαιρέσεων δεν ικανοποιεί τον Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ζητείται η γνώμη του Κοινού Εποπτικού Οργάνου.

3. Η επεξεργασία των δεδομένων κίνησης και χρέωσης γίνεται μόνον από πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση της χρέωσης, της κίνησης ή του προϋπολογισμού.

Άρθρο 42**Κατάλογοι χρηστών**

1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται σε έντυπους ή ηλεκτρονικούς καταλόγους χρηστών και η πρόσβαση

στους καταλόγους αυτούς περιορίζονται σε ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο για τους ειδικούς σκοπούς του καταλόγου.

2. Οι εν λόγω κατάλογοι διατίθενται αποκλειστικά στους χρήστες της Eurojust για αμιγώς εσωτερική χρήση ή σε άλλους διοργανικούς καταλόγους που θεωρούνται κατάλληλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III**Ειδικοί κανόνες****Άρθρο 43****Πρόσθετοι κανόνες**

Εφόσον απαιτείται, η Eurojust καταρτίζει περαιτέρω κανόνες για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που δεν αφορούν συγκεκριμένες υποθέσεις. Οι κανόνες αυτοί κοινοποιούνται στο Κοινό Εποπτικό Όργανο και δημοσιεύονται σε χωριστά εσωτερικά εγχειρίδια.

ΤΙΤΛΟΣ VI**ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ****Άρθρο 44****Επανεξέταση των παρόντων κανόνων διαδικασίας**

1. Οι παρόντες κανόνες επανεξετάζονται τακτικά ώστε να εκτιμάται κατά πόσον απαιτούνται τροποποιήσεις. Οιαδήποτε τροποποίηση των παρόντων κανόνων ακολουθεί τις ίδιες διαδικασίες που έχουν θεσπισθεί για την έγκρισή της με την απόφαση Eurojust.

2. Εφόσον ο Επόπτης Προστασίας Δεδομένων θεωρεί ότι απαιτούνται τροποποιήσεις των παρόντων κανόνων διαδικασίας, ενημερώνει σχετικά τον Πρόεδρο του Συλλογικού Οργάνου καθώς και το Κοινό Εποπτικό Όργανο.

3. Το Κοινό Εποπτικό Όργανο θέτει υπ' όψιν του Συλλογικού Οργάνου κάθε πρόταση ή υπόδειξη που αφορά τροποποίηση των παρόντων κανόνων διαδικασίας.

Άρθρο 45**Έναρξη ισχύος και δημοσίευση**

1. Οι παρόντες κανόνες διαδικασίας τίθενται σε ισχύ την επομένη ημέρα της οριστικής έγκρισής τους από το Συμβούλιο.

2. Δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

18 Μαρτίου 2005

(2005/C 68/02)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD	1,3279	LVL	0,6962
JPY	139,28	MTL	0,4324
DKK	7,4478	PLN	4,0675
GBP	0,69345	ROL	36 276
SEK	9,1144	SIT	239,70
CHF	1,5495	SKK	38,280
ISK	78,08	TRY	1,7546
NOK	8,1280	AUD	1,6802
BGN	1,9558	CAD	1,6027
CYP	0,5834	HKD	10,3552
CZK	29,749	NZD	1,7951
EEK	15,6466	SGD	2,1613
HUF	245,66	KRW	1 334,54
LTL	3,4528	ZAR	8,0401

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Κρατική ενίσχυση αριθ. C 35/2004 (πρώην HU 11/2003) (Διαδικασία μεταβατικών μέτρων) — Posta-bank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ

(2005/C 68/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Με επιστολή της 20ής Οκτωβρίου 2004 η οποία αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Δημοκρατία της Ουγγαρίας την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης (ΕΚ) σχετικά με ένα μέρος της προαναφερόμενης ενίσχυσης/του προαναφερόμενου μέτρου.

Η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει καμία αντίρρηση για ορισμένα άλλα μέτρα, όπως περιγράφεται στην επιστολή που ακολουθεί την παρούσα περίληψη.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του μέτρου ενίσχυσης για το οποίο η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία, εντός ενός μηνός μετά από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επακόλουθης επιστολής, στην εξής διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού
Διεύθυνση Η
Γραμματεία/Πρωτόκολλο για τις κρατικές ενισχύσεις
Sra 3 6/05
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ αριθ.: (32-2) 296 12 42.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη Δημοκρατία της Ουγγαρίας. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

είχαν υποβληθεί. Την 1η Σεπτεμβρίου 2004, η PB συγχωνεύθηκε με την Erste Bank της Ουγγαρίας.

I. Διαδικασία

Τον Οκτώβριο 2003, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση σχετικά με τα κρατικά μέτρα προς όφελος της Postabank és Takarékpénztár Rt. («PB») δυνάμει της διαδικασίας «μεταβατικών μέτρων», που προβλέπεται στο παράρτημα IV.3 της πράξης προσχώρησης, η οποία αποτελεί μέρος της συνθήκης προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από το 1995, η PB δέχθηκε χρηματοοικονομική ενίσχυση από τις ουγγρικές αρχές για να αναδιαρθρώσει τις τραπεζικές της δραστηριότητες. Η Δημοκρατία της Ουγγαρίας κοινοποίησε για έγκριση από την Επιτροπή διάφορα μέτρα στα πλαίσια της διαδικασίας μεταβατικών μέτρων του παραρτήματος IV.3 της πράξης προσχώρησης συγκεκριμένα:

II. Περιγραφή των μέτρων

Η PB (η οποία είχε συγχωνευθεί με την Erste Bank Hungary την 1η Σεπτεμβρίου 2004) είναι κυρίως τράπεζα με λιανικό προσανατολισμό, προσφέροντας γενικές τραπεζικές υπηρεσίες στην Ουγγαρία. Το 1998, κινδύνευσε να πτωχεύσει, και χρειάστηκε να παρέμβει η κυβέρνηση και να σώσει την τράπεζα μέσω αναδιάρθρωσης των κεφαλαίων, αποκτώντας κατ' αυτόν τον τρόπο το 99,9 % των μετοχών της τράπεζας. Για να σώσει την PB, η κυβέρνηση είχε την πρόθεση να την προετοιμάσει για να αναδιαρθρωθεί και να ιδιωτικοποιηθεί. Παρά τις απόπειρες ιδιωτικοποίησης της PB το 2000, η πώλησή της σε έναν ιδιώτη στρατηγικό επενδυτή πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2003, όταν η κυβέρνηση της Ουγγαρίας πρότεινε στον αγοραστή δικαστικές αποζημιώσεις. Μια πλειοψηφική συμμετοχή της PB πωλήθηκε στην Austrian Erste Bank, η οποία είχε προσφέρει την υψηλότερη τιμή μεταξύ των προσφορών που

«Ομόλογα μειωμένης εξασφάλισης, Απρίλιος 1995», «Αύξηση κεφαλαίου, Σεπτέμβριος 1995», «Ομόλογα μειωμένης εξασφάλισης, Μάρτιος 1996», «Ομόλογα μειωμένης εξασφάλισης, Ιούλιος 1996», «Απαλλαγή από την απαίτηση υποχρεωτικού αποθεματικού, Μάρτιος 1997», «Άμεση εγγύηση από το κράτος, Απρίλιος 1997», «Ανταλλαγή επιτοκίων που αφορούν στοιχεία ενεργητικού, Σεπτέμβριος 1997», «Αύξηση κεφαλαίου, Ιούνιος 1997», «Ομόλογα μειωμένης εξασφάλισης, Δεκέμβριος 1997», «Αύξηση κεφαλαίου, Μάρτιος 1998», «Αναδιάρθρωση κεφαλαίου, Δεκέμβριος 1998», «Εξυγίανση χαρτοφυλακίου, Δεκέμβριος 1998», «Απαλλαγή από τα επίσημα ανώτατα πιστωτικά όρια και τα επενδυτικά όρια, Απρίλιος 1999», «Παραίτηση από τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η συμφωνία ενοποίησης της PB, Νοέμβριος 2001», «Απαλλαγή από το όριο της ανοικτής νομισματικής θέσης, Οκτώβριος 2001», «Αποκλειστικότητα για το άνοιγμα λογαριασμών για σπουδαστές για την εκταμίευση σπουδαστικών δανείων, Σεπτέμβριος 2001», «αποζημιώσεις για ÁPV (οι "Αποζημιώσεις"), Οκτώβριος 2003».

III. Ανάλυση των μέτρων

Παρόλο που η Επιτροπή πιστεύει ότι τα περισσότερα από τα μέτρα δεν μπορούν να εφαρμοστούν μετά από την προσχώρηση, εκτιμά ότι η «Αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις, Οκτώβριος 2003», είναι εφαρμοστέα μετά την προσχώρηση. Η αποζημίωση αυτή παρέχει τη δυνατότητα να προστεθούν και περαιτέρω απαιτήσεις πέραν του ότι είχε καθορισθεί σαφώς κατά την προσχώρηση. Κατά συνέπεια, ο σκοπός και το ποσό της ενδεχόμενης ενίσχυσης που χορηγείται στην PB μπορεί να διαφέρει στο μέλλον και δεν μπορεί να καθορισθεί επί του παρόντος.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι η αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις, η οποία αποτελεί μέρος των μέτρων τα οποία είχαν ληφθεί από τις συγγραφικές αρχές από τον Δεκέμβριο 1998 ενόψει της διευκόλυνσης της αναδιάρθρωσης και της ιδιωτικοποίησης της PB, φαίνεται να αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Η Επιτροπή έχει αναλύσει αυτή την ενίσχυση με γνώμονα τις κοινωτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁾ («Κατευθυντήριες γραμμές του 1999»). Η ανάλυση αυτή οδήγησε την Επιτροπή στις ακόλουθες σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της ενίσχυσης με την κοινοτική αγορά:

- Η Επιτροπή αμφιβάλλει κατά πόσο η PB θα μπορούσε να θεωρηθεί προβληματική επιχείρηση το 2003, έτος κατά το οποίο της χορηγήθηκαν οι αποζημιώσεις, και κατά πόσον το στοιχείο της ενίσχυσης που περιλαμβανόταν στην αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις ήταν απαραίτητο για την αναδιάρθρωσή της.
- Η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον το στοιχείο της ενίσχυσης που περιλαμβανόταν στην αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο πληρούσε τα κριτήρια συμβατότητας των κατευθυντηρίων γραμμών του 1999.
- Η Επιτροπή έχει αμφιβολίες για το κατά πόσον η ενίσχυση περιοριζόταν στο ελάχιστο και κατά πόσον ο δικαιούχος της ενίσχυσης είχε πραγματοποιήσει σημαντικά συμβολή στο σύνολο των δαπανών αναδιάρθρωσης της PB.
- Η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο τα μέτρα αναδιάρθρωσης στα οποία είχαν συμβάλει οι συγγραφικές αρχές μέσω των στοιχείων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένης της αποζημίωσης για άγνωστες απαιτήσεις, περιλαμβάνουν επαρκή αντισταθμιστικά μέτρα.
- Επιπλέον, η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο το άρθρο 45, παράγραφος 2 της ευρωπαϊκής συμφωνίας εφαρμόζεται στην παρούσα κατάσταση. Το εν λόγω άρθρο βρίσκεται το κεφάλαιο «Establishment» της ευρωπαϊκής συμφωνίας και, ως εκ τούτου, η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση των κρατικών ενισχύσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο η αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις ήταν απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων οι οποίοι αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.

Λαμβάνοντας υπόψη το προαναφερόμενο σκεπτικό, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι, επί του παρόντος, το στοιχείο ενίσχυσης το οποίο περιλαμβάνεται στην αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις δεν φαίνεται να πληροί τους όρους οι οποίοι απαιτούνται για να ισχύει η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, σημείο γ) της συνθήκης (ΕΚ). Επομένως, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 88, παρά-

γραφος 2 της συνθήκης (ΕΚ) όσον αφορά την «Αποζημίωση για άγνωστες απαιτήσεις».

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, κάθε παράνομη ενίσχυση μπορεί να υπόκεινται σε ανάκτηση από τον δικαιούχο.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

«Α Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítélt, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: "csatlakozási okmány") IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: "Postabank" vagy "a Bank") javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

(¹) EE C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot (⁽¹⁾), ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemelését követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemelését hajtották végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betégyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekbe és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszer veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek

kívüli (“non-core”) befektetéseinek nagyrészt kitétek két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezethez és a száz százalékban a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.

13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt (⁽²⁾) megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban “Erste Bank” vagy a “Vevő”) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **“Alárendelt kötvény, 1995. április”:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(⁽¹⁾) Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500

(⁽²⁾) Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.

19. **“Tőkeemelés, 1995. szeptember”**: 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **“Alárendelt kötvény, 1996. március”**: A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **“Alárendelt kötvény, 1996. július”**: A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratára hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **“Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”**: [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **“Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”**: A magyar kormány készfizető kezességét vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusznak tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **“Eszköz swap, 1997. szeptember”**: A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **“Tőkeemelés, 1997. június”**: A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **“Alárendelt kötvény, 1997. december”**: A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratára hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **“Tőkeemelés, 1998. május”**: A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”**: A magyar kormány 1998. decemberében tőkelemezést és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 milliárd forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”**: A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A kétéves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimálisra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételével 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátvétel 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

30. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”**: Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkemegfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”**: Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”**: A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékokat képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az ÁPTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **“Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”**: A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitelt igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott pályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitel számlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámllák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **“Kártérítés az ÁPV Rt. részéről (“kártérítés”), 2003. október”**: A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályázatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbelikövetelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
    - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
    - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
  - Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
    - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
    - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:
- esetleges peresített követelések esetében nem indítotak bírósági vagy választottbíróági eljárást; vagy
  - ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbíróági eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az "ideiglenes eljárást". Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt "meglévő támogatási" intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelynél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ⁽¹⁾.
41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.
42. Az új tagállam törekedhet a jobbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.
43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.
44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogositja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.
47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.
48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többlethaszon termelésére alkalmas.
49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:
- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;
  - olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;
  - egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtének címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a "csatlakozást követően alkalmazandó" fogalmának bizottsági értelmezéséről:
- "Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a "csatlakozás után is alkalmazandó"-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és "lehívási jogokhoz" hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert."
51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
  - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
  - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **"Alárendelt kötvény, 1995. április"**: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **"Tőkeemelés, 1995. szeptember"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **"Alárendelt kötvény, 1996. március"**: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **"Alárendelt kötvény, 1996. július"**: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **"Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március"**: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **"Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április"**: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **"Eszköz swap, 1997. szeptember"**: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **"Tőkeemelés, 1997. június"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **"Alárendelt kötvény, 1997. december"**: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **"Tőkeemelés, 1998. május"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **“Τόκεάτσοportosítás, 1998. december”**: A tőkeát-
csoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az
intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet
további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára,
ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”**: Ezt az intézke-
dést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket
2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az
intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a
Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást köve-
tően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési kor-
látok alól, 1999. április”**: A hitelezési és befektetési kor-
látok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézke-
dés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar
Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem
minősül *alkalmazandónak*.
68. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti
kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”**: A
Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötele-
zettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés
nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar
Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem
minősül *alkalmazandónak*.
69. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól,
2001. október”**: A nyitott devizapozíció korlátja alóli
felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem
eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztár-
saság számára, ezért a csatlakozást követően nem minő-
sül *alkalmazandónak*.
70. **“Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szüksé-
ges számlanyitásra, 2001. szeptember”**: A diákhitelek
folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizáróla-
gosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem
eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztár-
saság számára, ezért a csatlakozást követően nem minő-
sül *alkalmazandónak*.
71. **“Kártérítés, 2003. október”**: A magyar kormány a
Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási
megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő
legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a
Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy
ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó
fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló
kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meg-
határozott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi
követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i.
olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia
megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy
vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy
kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre
meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhe-
tik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyra
vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indít-
hatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a
csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a
címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követe-
lésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem
minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kár-
térítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezé-
se. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány
meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a
kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csa-
tlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl
további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a
Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelése-
kért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság
maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ elle-
nére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat
nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva.
Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi pere-
sített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés
alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójá-
ban nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást
megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni.
Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás
köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem
lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó
kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandó-
nak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedé-
sek a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazan-
dónak*: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőke-
emelés, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények,
1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”,
“Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség,
1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető keze-
ségvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptem-
ber”, “Tőkeemelés, 1997. június”, “Alárendelt kötvények,
1997. december”, “Tőkeemelés, 1998. május”, “Tőkeát-
csoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998.
december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befekte-
tési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszoli-
dációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elenge-
dése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott deviza-
pozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a
diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra,
2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért
járó kártérítés, 2003. október”.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az "Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október" a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékelni annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per esetére nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piaccgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző "megtisztítására" csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítését célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkiakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tökemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a "pozitív" ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért "jó"-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitel folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaság-politikai célokot követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, *“annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közszférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna”*⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, *“rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekeznek elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese”*⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, *“strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti”*⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarországon és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzítja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSÁ kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. **Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján**

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a "csatlakozást követően is alkalmazandó" intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. *Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások*

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támoga-

tásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ ("2004-es iránymutatások") 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ ("1999-es iránymutatások") rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. *Mentőöv*

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnak.

3.3. *Szerkezetátalakítási támogatás*

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorított támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint "a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát" ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkemegfelelési mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybankok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanalásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es meghiúsult privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációjáig progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az "egyszeriség" feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.

Minimálisra szorító támogatás

116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításához.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközeladásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkeegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkeegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.
130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): “[...]”.
131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.
132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

“A XIIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzügyeseket elhelyező, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás “letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.
137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.
138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

- a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelés, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizesítő kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelés, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelés, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

– Az “Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.»

**Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ
Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση**

(2005/C 68/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έγκρισης: 2 Φεβρουαρίου 2005

Κράτος μέλος [Περιφέρεια]: Κάτω Χώρες

Αριθμός ενίσχυσης: N 574/2004

Τίτλος: Απαλλαγή από το φόρο αποβλήτων της ιλύος που προέρχεται από βυθοκορήσεις

Στόχος (κλάδος): Προστασία του περιβάλλοντος (Υποδομή υδατορρευμάτων)

Νομική βάση: (στη γλώσσα του πρωτοτύπου): Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieu-grondslag

Προϋπολογισμός: Περίπου 75 εκατ. ευρώ (εκτίμηση για το 2004)

Διάρκεια: Απεριόριστη

Άλλες πληροφορίες: Το κείμενο της απόφασης στην (στις) αυθεντική(-ές) γλώσσα(-ες), χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι διαθέσιμο στην διεύθυνση:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Έκδοση άδειας χρήσης ραδιοφωνικής ευρυζωνικής συχνότητας μετάδοσης από ένα σημείο σε πολλά σημεία

Διαδικασία για την έκδοση άδειας χρήσης συχνότητας για ευρυζωνικά δίκτυα ραδιοφώνου μετάδοσης από ένα σημείο σε πολλά σημεία

(2005/C 68/05)

Το Υπουργείο Επικοινωνιών της Δημοκρατίας της Ιταλίας, Γενική Διεύθυνση για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας και ραδιοφωνικής μετάδοσης ανακοινώνει την προκήρυξη, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας αρ. 45 της 24.2.2005, μέρος δεύτερο, σελίδα καταχωρίσεων, διαδικασίας έκδοσης άδειας χρήσης συχνότητας για ευρυζωνικό ραδιοφωνικό δίκτυο μετάδοσης από ένα σημείο σε πολλά σημεία που αναφέρεται στην απόφαση αρ. 195/04/CONS της 23.6.2004 της ιταλικής ρυθμιστικής αρχής για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών (Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni).

Για τις περιοχές που εκτείνονται γεωγραφικά και που αντιστοιχούν στην περιοχή μιας περιφέρειας της Ιταλίας και των αυτόνομων επαρχιών του Trento και του Bolzano εκδίδονται άδειες χρήσεις σχετικά με:

- α) φάσμα της ζώνης 24,5-26,5 GHz, που αποτελείται από μεμονωμένα σύνολα 56 MHz για κάθε μέρος του διαχωρισμένου φάσματος, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε μέρη διαστάσεων που δεν ξεπερνούν τα 28 MHz, για το οποίο ο κάθε αριθμός που αναφέρεται παρακάτω αντιστοιχεί σε κάθε περιοχή γεωγραφικής έκτασης:
- αρ. 6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta,
- αρ. 5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardia, Marche, Molise, Piemonte, Puglia, Sardegna, Sicilia,
- αρ. 4: Αυτόνομη επαρχία του Bolzano, Liguria, Toscana, αυτόνομη επαρχία του Trento,
- αρ. 3: Veneto·
- β) φάσμα της ζώνης 27,5-29,5 GHz, που αποτελείται από μεμονωμένα σύνολα 112 MHz για κάθε μέρος του διαχωρισμένου φάσματος, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε μέρη διαστάσεων που δεν ξεπερνούν τα 28 MHz, 2 στον αριθμό για όλες τις περιοχές γεωγραφικής έκτασης.

Οι αιτήσεις για την παροχή άδειας χρήσης των συχνοτήτων μπορούν να προσκομίζονται από την τεσσαρακοστή ημέρα μετά τη δημοσίευση της Ανακοίνωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στην Ανακοίνωση στη σχετική συγγραφή υποχρεώσεων.

Για περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία ανάθεσης της άδειας χρήσης, τις συχνότητες που θα εκχωρηθούν, τις απαιτήσεις και τον τρόπο συμμετοχής, τα έξοδα για την εκχώρηση της άδειας χρήσης των συχνοτήτων, τις υποχρεώσεις των αναδόχων, να ληφθεί υπόψη η Ανακοίνωση και η σχετική συγγραφή υποχρεώσεων που διατίθενται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου (www.comunicazioni.it).

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση αριθ. COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 15 Μαρτίου 2005, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία η επιχείρηση Johnson & Johnson («J&J», ΗΠΑ) αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης Guidant Corporation («Guidant», ΗΠΑ) με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

— για την J&J: καταναλωτικά αγαθά, φαρμακευτικά προϊόντα, ιατρικές συσκευές και διαγνωστικό υλικό,

— για την Guidant: ιατρικές συσκευές που χρησιμοποιούνται για τη θεραπεία καρδιαγγειακών παθήσεων.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συναλλαγή θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιοσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθμός (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΓΔ Ανταγωνισμού

Μητρώο Συγχωνεύσεων

J-70

B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.